Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

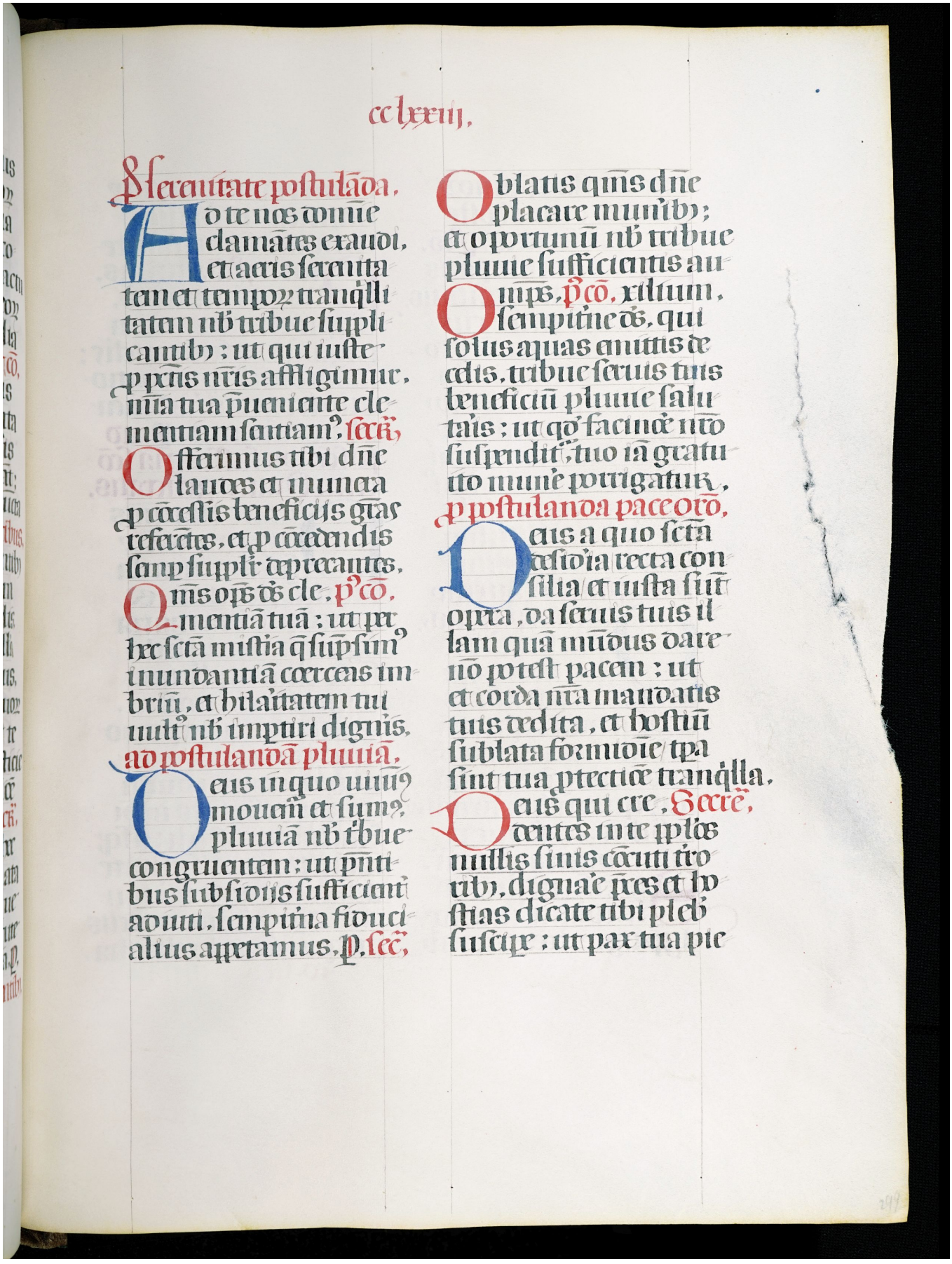

Serenitate postulāda.

Ad te nos domīe
clamātes exaudi,
et aeris serenita
tem et temporꝝ tranq̄lli
tatem nb̄ tribue suppli
cantib; ut qui iuste
ꝑ pctis nr̄is affligimur,
mīa tua p̄ueniente cle
mentiam sentiam⁹. Secr̄.

Offerimus tibi dn̄e
laudes et munera
ꝑ cōcessis beneficijs gr̄as
referētes, et ꝑ cōcedendis
semꝑ supplr̄ deprecantes.

Qm̄s op̄s d̄s cle. p⁹ cō.
mentiā tuā; ut per
hec scta mistia q̄ sup̄sim⁹
inundantiā coerceas im
briū, et hilaritatem tui
uult⁹ nb̄ imptiri dignis.

ad postulandā pluuiā.

Deus in quo uiuū⁹
mouem̄ et sum⁹,
pluuiā nb̄ tribue
congruentem; ut p̄nti
bus subsidijs sufficient̄
adiuti, sempit̄na fiduci
alius appetamus. P. Sec̄.

Oblatis qm̄s dn̄e
placare muneribꝫ;
et oportunū nb̄ tribue
pluuie sufficientis au
Omp̄s. p⁹ cō. xilium.
sempit̄ne d̄s, qui
solus aquas emittis de
celis, tribue seruis tuis
beneficiū pluuie salu
taris; ut qd̄ facinore nr̄o
suspendit̄, tuo iā gratu
ito mune porrigatur.

ꝑ postulanda pace orō.

Deus a quo scta
desidia recta con
silia et iusta sūt
opera, da seruis tuis il
lam quā mūdus dare
nō potest pacem; ut
et corda nr̄a mandatis
tuis dedita, et hostiū
sublata formidīe tp̄a
sint tua ꝓtectiōe tranq̄lla.

Deus qui cre. Secr̄.
dentes in te ꝓplos
nullis sinis cōcuti t̄ro
ribꝫ, dignare p̄ces et ho
stias dicate tibi pleb̄
suscipe; ut pax tua pie